

1579**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 19 sierpnia 2003 r.

w sprawie tytułów wojskowych żołnierzy niezawodowych

Na podstawie art. 75 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Rozporządzenie określa tytuły wojskowe nadawane żołnierzom niezawodowym oraz zasady używania tych tytułów.

§ 3. 1. Dla żołnierzy niezawodowych lub kandydatów na żołnierzy niezawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, niezależnie od posiadanych stopni wojskowych, wprowadza się tytuły wojskowe:

- 1) podchorążego;
- 2) elewa.

2. Tytuły, o których mowa w ust. 1, są używane przez żołnierzy w stopniach wojskowych szeregowych i podoficerów, na zasadach określonych w rozporządzeniu.

3. Tytułów, o których mowa w ust. 1, używa się bezpośrednio po stopniu wojskowym.

§ 4. 1. Tytuł podchorążego uzyskują bez szczególnego nadania:

- 1) studenci wyższych szkół morskich przeznaczeni do odbywania zajęć wojskowych — z dniem rozpoczęcia tych zajęć;
- 2) studenci szkół wyższych powołani do odbycia przeszkolenia wojskowego w trakcie studiów — z dniem stawienia się do odbycia tego przeszkolenia;
- 3) absolwenci szkół wyższych powołani do odbycia przeszkolenia wojskowego — z dniem stawienia się do odbycia tego przeszkolenia.

2. Tytułu, o którym mowa w ust. 1, używa się w czasie zajęć wojskowych i pełnienia czynnej służby wojskowej; można go używać również po zwolnieniu z tych zajęć oraz służby wojskowej.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874 i Nr 139, poz. 1326.

§ 5. 1. Tytuł elewa uzyskują bez szczególnego nadania żołnierze odbywający zasadniczą służbę wojskową, skierowani na naukę w szkole podoficerskiej, szkole młodszych specjalistów lub wojskowym ośrodku szkolenia — z dniem rozpoczęcia nauki.

2. Tytułu, o którym mowa w ust. 1, używa się tylko w czasie trwania nauki.

§ 6. 1. Student, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, odbywający zajęcia wojskowe, traci tytuł podchorążego w razie zwolnienia z odbycia całości zajęć wojskowych lub niezdania egzaminu z tych zajęć — z dniem określonym przez kierownika studium wojskowego wyższej szkoły morskiej.

2. Żołnierz, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 i 3, odbywający przeszkolenie wojskowe, traci tytuł podchorążego w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego — z dniem wydania przez właściwy organ zaświadczenia o wyrażeniu zgody przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na rzeczenie się obywatelstwa polskiego;
- 2) orzeczenia przez sąd środka karnego pozbawienia praw publicznych lub degradacji — z dniem uprawomocnienia się wyroku.

3. Żołnierz odbywający przeszkolenie wojskowe studentów szkół wyższych traci tytuł podchorążego również w razie:

- 1) zwolnienia z tego przeszkolenia przed jego ukończeniem;
- 2) niezdania egzaminu na podoficera.

4. Żołnierz odbywający przeszkolenie wojskowe absolwentów szkół wyższych traci tytuł podchorążego:

- 1) w razie przeniesienia z urzędu do jednostki wojskowej przed ukończeniem przeszkolenia wojskowego;
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 2.

5. Utrata przez żołnierza tytułu podchorążego w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, następuje z dniem określonym w rozkazie dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa przeszkolenie.

§ 7. 1. Żołnierz niebędący w czynnej służbie wojskowej traci tytuł podchorążego:

- 1) w przypadkach, o których mowa w § 6 ust. 2;
- 2) w razie pozbawienia stopnia wojskowego w przypadkach określonych w art. 79 ust. 1 ustawy.

2. Utrata tytułu podchorążego, w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2, następuje z dniem wydania ostatecznego orzeczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 ustawy.

§ 8. 1. Żołnierz odzyskuje utracony tytuł podchorążego w razie uchylecia wyroku, w którym orzeczono środek karny pozbawienia praw publicznych lub degradację — z dniem uprawomocnienia się wyroku uchylającego wyrok skazujący.

2. Żołnierz niebędący w czynnej służbie wojskowej odzyskuje, na swój wniosek, tytuł podchorążego w razie przywrócenia obywatelstwa polskiego — z dniem wydania ostatecznej decyzji w tej sprawie.

§ 9. Tytuł podchorążego uzyskany przed dniem wejścia w życie rozporządzenia jest tytułem podchorążego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Tytuł podchorążego przysługuje także słuchaczom rozwiązanej Wojskowej Akademii Medycznej, kończącym studia na Uniwersytecie Medycznym w Łodzi.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 lipca 1993 r. w sprawie tytułów wojskowych żołnierzy innych niż zawodowi (M. P. Nr 35, poz. 361), zachowanym w mocy na podstawie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877).

1580

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 sierpnia 2003 r.

w sprawie przeprowadzania zaciągu ochotniczego

Na podstawie art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady przeprowadzania zaciągu ochotniczego do czynnej służby wojskowej;
- 2) sytuacje, w których przeprowadzany będzie zaciąg ochotniczy;
- 3) sposób ogłaszania zaciągu ochotniczego;
- 4) warunki, jakie muszą spełniać osoby podejmujące zaciąg ochotniczy;
- 5) sposób postępowania z osobami zgłaszającymi się, w ramach zaciągu ochotniczego, bezpośrednio do dowódców jednostek wojskowych.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874 i Nr 139, poz. 1326.

§ 2. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny może zostać przeprowadzony zaciąg ochotniczy do czynnej służby wojskowej.

§ 3. Zaciąg ochotniczy przeprowadza się w sytuacjach wystąpienia:

- 1) zwiększonych potrzeb osobowych związanych z obronnością państwa lub wypełnieniem zobowiązań sojuszniczych;
- 2) istotnych zakłóceń procesu mobilizacyjnego uzupełniania jednostek wojskowych żołnierzami rezerwy;
- 3) potrzeb uzupełnienia stanów osobowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a uzupełnienie sposobem zwykłym jest utrudnione.

§ 4. 1. Decyzje w sprawach ogłoszenia zaciągu ochotniczego podejmują:

- 1) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego — jeżeli zaciąg ochotniczy będzie prowadzony na obszarze kilku okręgów wojskowych;